THERESA BERNSTEIN

טערעזא בערנשטיין

BORN: Philadelphia, Pennsylvania.

STUDIED: Philadelphia School of Design, Pennsylvania Academy and Art Students' League, N. Y.

EXHIBITED: World's Fair, San Francisco; Century of Progress Exposition, Chicago; N. Y. World's Fair; Pennsylvania Academy; National Academy; Corcoran Gallery, and many other important exhibitions in U.S.A.

AWARDS: Wm. Green Fellowship, John Sartain Scholarship, Whitney Prize for Young Artists, Clerici Prize, N. Association for W. P. and Sc., 1925; First Honorable Mention, Philadelphia: Art Club, 1925; Joan of Arc Medal, Brooklyn Museum, French Institute of A. S., 1928; Second Popular Prize, F. A. Bldg. for R.R. Station, 1940; First Prize, North Shore A.A., 1945.

REPRESENTED: Metropolitan Museum; Carnegie Institute; Library of Congress, Washington, D.C.; Birobidjan Museum, U.S.S.R.; and in many private collections. Painted portraits of Prof. A. Einstein, Justice O. J. Roberts, Justice Stone, Prof. Gordon Lyons and others.

MEMBER: Society of W. A., North Shore A.A., Ind. Artists, British Art Center, N. Y. Society of American Color Printers, National Association of W. P. Sc., American Society of E., Audubon Artists.

CREDO

I BELIEVE that Art must have atomic power to weld the world of beauty into a unified whole.

I believe my work has this power.

I believe that vitality, motion and dynamic force are qualities to be retained, rather than restrained, in painting.

I believe that Art should be so direct that it can bridge all languages, all peoples, and even reach the understanding of children.

I believe that men in Antarctica, or in China, have one thing in common, their thirst for well-being, by which I define beauty.

I believe that every artist has a message, how important that message may be depends on the importance of its content.

I believe a work of art has a life of its own, that that life radiates like a ray either into the past or into the future.

I believe that my work will be more appreciated and understood as it is more seen and studied, just as sound or a language becomes more coherent.

I believe that every sincere work will be needed, and that need, like a scientific invention, will find its proper level.

I believe that the artist must animate all peoples of all nationalities and all creeds to a greater love and understanding of Art.

איך גלויב, אַז קונסט מוז האָבן די אַטאָמישע קראַפט צונויפצובינדן די וועלט פון שיינקייט אין אַ פאַראייניקטער גאַנצקייט.

איך גלויב, אַז מיין שאַפונג פאַרמאָגט אָט־די קראַפט.

איך גלויב, אַז וויטאַליטעט, באַוועגונג און דינאַמישע קראַפט זיינען קוואַליטעטן, וואָס מען דאַרף אייפּהאַלטן, און ניט אונטערדריקן אין מאַלעריי.

איך גלויב, אַז קונסט דאַרף זיין אַזוי דירעקט, עס זאָל שאַפן אַ בריק צווישן אַלע שפּראַכן, אַלע פעלקער, און אַפילו דערגרייכן דעם פאַרשטאַנד פון קינדער.

איך גלויב, אַז מענטשן אויפן זיד־פּאָל, אָדער אין כינע, האָבן איין זאַך געמיינשאַפטלעך — זייער דאָרשט נאָך וואוילזיין. דאָס איז מיין באַגריף פון שיינקייט.

איך גלויב, אַז יעדער קינסטלער האָט אַ שליחות; די וויכטיקייט פון זיין שליחות איז געווענדט אָן דער וויכטיקייט פונעם אינהאַלט פונעם קינסטלערס ווערק.

איך גלויב, אַז אַ קונסט־ווערק האָט זיין אייגן לעבן, אַז דאָס דאָזיקע לעבן שטראַלט צו דער פאַרגאַנגענהייט אָדער צו דער צוקונפט.

איך גלויב, אַז מיין שאַפונג וועט מער אָפּגעשאַצט און פאַרשטאַנען ווערן, וואָס מער מ׳וועט עס זען און שטודירן, פּונקט ווי קלאַנג אָדער שפּראַך ווערט מער באַגרייפלעך מיט דער צייט.

איך גלויב, אַז יעדע אויפריכטיקע שאַפונג איז נייטיק, און אַז די דאָזיקע נייטיקייט וועט, ווי אַ וויסנשאַפטלעכע דערפינדונג, פאַרנעמען דאָס געהעריקע אָרט.

איך גלויב, אַז דער קינסטלער מוז אָנרעגן אַלע מענטשן — פון אַלע נאַציאָנאַליטעטן און גלויבנס — צו אַ גרעסערער ליבע און אַלגעמיינער פאַרשטענדעניש פון קונסט.

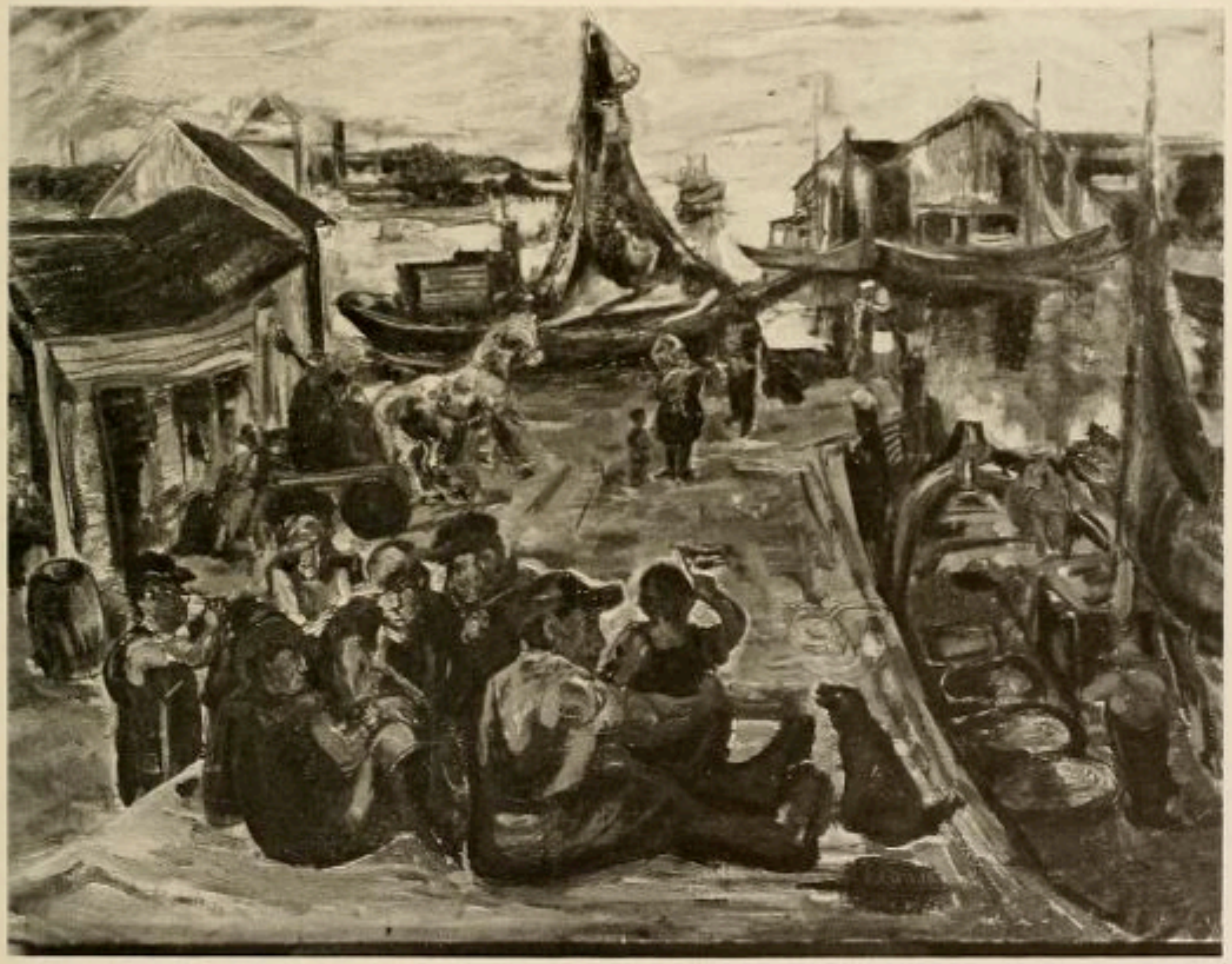

TH. BERNSTEIN — GLOUCESTER WHARVES

ט. בערנשטיין—גלאָסטער האַפן